

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	» 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα	»	» 15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 20
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκαταπόνητος εἶναι ἡ παρέα τοῦ γέροντος περὶ τὴν διάδοσιν ἀρρήτων ῥημάτων· διεθρύλλησεν ἀπὸ τῆς προχθὲς καὶ ἐξακολουθεῖ διαθρυλλοῦσα, χωρὶς ἐντροπὴν, ὅτι οἱ τέως βουλευταὶ Σύρου Κεχαγιᾶς καὶ Μαυρογορδάτος μετέβησαν εἰς Ἀθήνας ὡς παρακολούθημα τοῦ σεβαστοῦ γέροντος, ὅτι περιεφρονήθησαν ἀπὸ τὸν κ. Τρικούπη, ὅτι ἐκλείσθη αὐτοῖς ἡ θύρα τοῦ κ. Σκουλούδη, ὅτι ὁ μετ' αὐτῶν μεταβὰς εἰς Ἀθήνας δικηγόρος κ. Βοκοτόπουλος ἔσεται ὑποψήφιος, ὅτι οὗτος μετέβη ὅπως βεβαιώσῃ ὅτι σύρει ὑπὸ τὸ ἄρμα τοῦ ὄλους τοῦς Πελοποννησίους, ὅτι ἐδάκρυσαν πρὸ τῆς θύρας τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ἐκλαυσαν πρὸ τοῦ κ. Σκουλούδη, ὅτι αὐτὴ ἡ παρέα δὲν τοὺς θέλει εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν πατρῶνων τῆς, ὅτι μόνῃ λυκοφιλία δύναται ν' ἀναπτυχθῇ μεταξὺ στοιχείων ἀνομοίων καὶ τόσα ἄλλα τὰ ὅποια παραλείπομεν μήπως μᾶς ἐπέλθῃ ἔμετος, Ἐκ τῶν ἀνοησιῶν δὲ τούτων καὶ σαχλῶν, ἀηδῶν καὶ ἀναισχύντων διαδόσεων πλείστας ἐπανελάβε καὶ ἡ «Πανοπη» ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Λωποδύτης» ὡσεὶ ἀνομολογοῦσα ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν μερίδα τῆς. Δὲν τοὺς ξεσυνερίζόμεθα, οὐδὲ ἀγανακτοῦμεν κατ' αὐτῶν διότι αἱ ἀνοησίαι, αἱ σαχλαμάραι καὶ τὰ ἄνοστα ψευδολογήματα δὲν κινοῦσι τὴν χολὴν ἀλλὰ τὸν οἶκτον, τόσῳ μᾶλλον καθόσον ὅλα αὐτὰ τὰ τεχνάσματα, τὰ ὅποια ὁ σεβαστὸς γέρον μετὰ τῆς παρέας τοῦ πάντοτε μετεχειρίσθη πρὸς ῥαδιουργίαν καὶ διαίρεσιν, κατήνησαν ἤδη τετριμμένα καὶ γελοῖα μετὰ περιφρονήσεως δὲ καὶ ἀποστροφῆς ἀκούονται ἀπὸ ὅλην τὴν πόλιν. Τί κατορθοῦσιν δὲ τοιαῦτα ἀνοστολογήματα διαδίδοντες; ὑπηρετοῦσι τὴν Κυβέρνησιν τῆς ὁποίας εἶναι φίλοι; οἱ προκαλοῦντες τὰς διαίρεσεις, οἱ ψευδολογοῦντες, οἱ ἄνοστοι, οἱ σαχλοὶ βλάπτουσι, δὲν ὀφελοῦσιν. — Τίνες θορυβοῦσι; τίνες περιτρέχουσιν ἄνω καὶ κάτω ζητοῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου κόμματος; Ποῖος ζητεῖ τὴν

φιλίαν τῆς παρέας; Ποῖος ἀγνοεῖ ὅτι ἡ παρέα τοῦ γέροντος λυκοφιλίας συναπτει πάντοτε; Τίνες κύριον μέλημα ἔχουσι τὴν διοίκησιν τῆς Ἀτμοπλοίας; Οἱ κατέχοντες ἐν μέρει ἢ οἱ ζητοῦντες μετὰ μανίας, μετὰ λύσσης, μετ' ἀσεβείας νὰ καταλάβωσιν αὐτὴν ὀλόκληρον; Τίνες εἶναι ἀκινδυνώτεροι ἐν τῇ κατοχῇ, οἱ μετριοπαθεῖς, οἱ ἐργασθέντες ὅπως δῆποτε, ἢ ἐκεῖνοι οὗς ὅλη ἡ πόλις γνωρίζει ὅτι εἶναι ἀπληστοί, ἀχόρταστοι, τὰ θέλουν ὅλα, νὰ ὅλα, νὰ τὰ φάγουν; Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ σᾶς τὰ εἰπωμεν ὅλα καὶ νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν λεπτομερῶς. Ἐχετε ὅμως ὑπομονὴν καὶ ἐν καιρῷ θὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν.

— Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας, ὁ νέος προξενικὸς πρᾶκτωρ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐφιλοτιμήθη νὰ ἐορτάσῃ τὸ παρελθὸν σάββατον ὅσον οἶόν τε λαμπρῶς καὶ δὴ διὰ φωταφίας καὶ βεγγαλικῶν φῶτων ἐκόσμησε τὸν παρὰ τὴν πλατείαν «Λεωτσάκου» κείμενον πατρικὸν αὐτοῦ οἶκον, ἡ μουσικὴ δὲ τοῦ Ἰταλικοῦ μελοδράματος, τῇ ἐντολῇ του, ἐπὶ δύωρον ἐπαιάνισεν ἐν τῇ ῥηθείῃ πλατείᾳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίδειξιν μεθ' ἧς ἐφιλοτιμήθη ὁ νέος πρᾶκτωρ κ. Ἰωάννης Καλβοκορέσης νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας δὲν ἔχομεν νὰ κάμωμεν καμμίαν παρατήρησιν, οὐδὲ παρεξενεύθημεν ποσῶς ἐπὶ τούτῳ διότι ἐγένετο αὐτὴ καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ὀφειλομένης μεγάλης εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ ὅστις ἐπραγματοποιήθη διὰ τοῦ παραγκωνισμοῦ ὀγδοηκονταετῶν ὑπηρεσιῶν τῆς οἰκογενείας Βακονοδίου· ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν εἶναι ἢ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ ἐξέδρας, ἐνθα παιανίζει ἡ μουσικὴ, τοποθέτησις ἀπὸ τῆς πρωίας δύο ἑλληνικῶν σημαίων καὶ τῆς Ἰταλικῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. Ἀλλὰ δὲν παρεξενεύθημεν πολὺ οὔτε διὰ τὸ θάρρος τοῦτο τοῦ κ. Καλβοκορέσης οὔτε διὰ τὴν ἐπιπολαιότητα μεθ' ἧς τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως συνεμερίσθη τὰς ἐνεργείας τοῦ εὐγνώμονος πρᾶκτορος, διότι δυστυχῶς ἐδῶ

δύναται τις να κάμνη ὅ,τι θέλει ἀλλότριον τῶν ὑλικῶν συμφερόντων χωρὶς νὰ φοβῆται ὅτι εἰμπορεῖ νὰ τῷ γίνῃ ἐλεγχὸς τις σπουδαῖος· ἤγανασαμεν ὁμῶς διότι τὴν ἐν τῇ ἐξέδρα τοποθέτησιν τῶν δύο ἑλληνικῶν σημαῖων καὶ τῆς Ἰταλικῆς ἐν μέσῳ αὐτῶν οὐ μόνον δὲν παρεμπόδισε καμμία ἀρχὴ ἀλλὰ τούναντίον ἐνήργησεν αὐτὴν ἡ Ἀστυνομία Ἐρμουπόλεως διὰ δύο ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἐπινευούσης καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἐνῶ εἶναι πρόσφατος ἐτι ἡ ἀδιαφορία ἢ μᾶλλον ἡ περιφρόνησις μεθ' ἧς αἱ Ἀθηναὶ ἐδέχθησαν τὸν δοῦκα τοῦ Ἐδιμβούργου τὸν ποτε ἐπίδοξον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου διάδοχον ἢ Σῦρος οὐ μόνον δὲν ἠδιαφόρησεν εἰς τὰς τελετὰς τοῦ κ. Καλβοκορέση ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς βασιλείσης τῆς Ἰταλίας ἀλλ' ἠνέχθη ὥστε ἡ Ἀστυνομία αὐτῆς νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτῷ εἰς τὴν ὄσον οἷόν τε λαμπροτέραν τῆς τελετῆς ἐπιτυχίαν. Οἶονεὶ ὅπως διαμαρτυρομένη κατὰ τῆς ἀναλγησίας τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἀφιλολογίας τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ βάσις τῆς ἐξέδρας κατέπεσεν οὐσσωμος μόλις ἐπάτησαν ἐπ' αὐτῆς οἱ πόδες τῶν Ἰταλῶν μουσικῶν καὶ πρὶν ἢ ἀρχίσωσι νὰ παίξωσι. Ἐκ τῆς καταπτώσεως τῆς βάσεως ἅπαντες οἱ μουσικοὶ ἀνετράπησαν καὶ ὤφθησαν μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω καὶ τοὺς πόδας πρὸς τὸ ἄνω· εὐτυχῶς ὁμῶς τὸ θέαμα τοῦτο τοὺς γέλοτας τοῦ παρισταμένου πλήθους μόνον ἐπέσπασε διότι ἐνεκα τῆς ὀλιχῆς καὶ συγχρόνου πτώσεως τῆς βάσεως οὐδεὶς ἐπαθέ τι.

— Ἐνομιζομεν ὅτι ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ ἅπαντ' ὅτι ἡ Λέρνη εὐρίσκεται εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἢ δὲ Κωπαῖς εἰς τὴν Στερεάν, καὶ ὅτι τῆς δευτέρας ταύτης τὴν ἀποξήρανσιν ἀνέλαβε μεγαλῶνυμός τις Ἐταιρία. Πόσον ἠπατώμεθα. Ἀμφότεραι αἱ λίμναι αὗται εἰσὶν ἐν Σύρῳ, καὶ δύναται ὁ βουλόμενος νὰ τὰς ἀπαντήσῃ ἐν τῇ ἀμαξιτῇ ὁδῷ Ποσειδωνίας. Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν λίμναι ἀπηρχαιωμένα ἀποξηραίνονται, καὶ ἰσθμοὶ τέμνονται, οἱ ἀρχοντές μας ἀφίνοσι νὰ σχηματίζονται λίμναι καὶ ποταμοὶ ἐν τῇ μοναδικῇ ὁδῷ, ἐν τῷ μόνῳ περιπάτῳ μας, καὶ οὕτω πεζὸς μὲν τις ἢ ἐφιππος, κινδυνεύει νὰ πνιγῇ ἐν τῷ βαθυτάτῳ βορβόρῳ ἐπωχούμενος δὲ, ἀφ' οὗ κατατσακίσῃ τὰ κόκαλά του, παθαίνει ἐκ ναυτίας, ἀπὸ τοῦ τρανταγμοῦ καὶ βρόντους, καὶ θέλων νὰ ἐξέλθῃ, ἀφ' οὗ ἢ ἢ ἀμαξία σπάσῃ, ἢ οἱ ἵπποι πάθωσι, δὲν εὐρίσκει ποῦ νὰ πατήσῃ. Ἐχάσαμεν τὸν περὶπατον τῆς Τσιτσαρείου, ἐχάσαμεν καὶ τὸν τῆς Ποσειδωνίας, ἐχάσαμεν καὶ τὰ ἐξοδευθέντα χρήματα, καὶ οἱ Κύριοι δημομηχανικοὶ καμαρόνουν μετὰ τοῦ προϊσταμένου των, νομίζοντες ὅτι ἀρκοῦσι σωροὶ τινες λίθων ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ὅπως μᾶς πείσωσιν ὅτι ἡ ὁδὸς ἐπισκευάζεται, ἐν ᾧ ἡμεῖς προβλέπομεν ὅτι, θὰ παρέλθωσιν αἱ βροχαὶ, καὶ θὰ ζητῶσι τὸ θέρος πάλιν νὰ διορθώσωσιν ὁδοὺς καὶ νὰ ρίπτωσι ματαίως τὰ χρήματα, τὰ ἐκ τῶν ἰδρώτων μας παγάζοντα εἰς τοὺς ἀνέμους.

— Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τὸ μελόδραμα Φρά Διάβολος τοῦ μουσικοδιδασκάλου "Αουμπερ. Δι' ἔλλειψιν χώρου ἀφ' ἐνὸς καὶ διότι ἅπαξ ἰδόντες αὐτὸ παριστανόμενον ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην ἀσφαλῆ περὶ αὐτοῦ, ἀναβάλλομεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τὴν δημοσίευσιν τοῦ συνήθου; ἡμῖν θεατρικοῦ δελτίου. Ἐν γένει ὁμῶς ἀποφαινόμεθα ὅτι ἐπέτυχεν ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν, ἀπεδείχθη δὲ ὅτι εἶχομεν δίκαιον γράψαντες εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὅτι τὸ μελόδραμα *Faust* δὲν ἦτο τὰ κατάλληλον ἐν ᾧ ἔδει τὸ πρῶτον νὰ δοκιμασθῇ ἢ ἐλαφρὰ ὑψίφωνος κ. *Teresita Dossi*. Περὶ τῶν πρωταγωνιστούντων προσώπων τοῦ θιάσου περιττὸν κρίνομεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν λόγον διότι ταῦτα κατέκτισαν πλέον κατὰ τὰς δύο τελευταίας παραστάσεις τοῦ *Ermani* τὴν ὑπόληψιν τοῦ καινοῦ.

— Ἡ ἀνομβρία φέτος εἶχε καταστήσει ἀφορητος, εἰς μεγάλην δὲ στενοχωρίαν εἶχεν ἐμβάλει τοὺς κατοίκους στερουμένους ὕδατος, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἶχεν ἀπελπίσει τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς κτηνοτρόφους τῆς νήσου. Εὐτυχῶς ἐπὶ συνεχεῖς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης βροχὴ ἀφθονος καταπεσοῦσα ἀρκετὰ ἐπότισε τὴν ἀπεξηραμένην γῆν. Ἐξακολουθεῖ δὲ ὁ καιρὸς ἀποκλίνων εἰς τὴν βροχὴν.

— Μετακληθεὶς μετέβη εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθούσαν δευτέραν ὁ Νομάρχης κ. Θεοχάρης ἀφ' οὗ δὲν ἐπέστρεψε μέχρι σήμερον. Λέγεται ὅτι μετατίθεται ἐντεῦθεν εἰς Πάτρας ἀντικαθιστώμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Πατρῶν κ. Καρύδα. Δὲν δύναμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ἂν ἡ διάδοσις εἶναι ἀληθής ἢ μὴ νομίζομεν ὁμῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐνόησεν ἤδη ὅτι ἡ ἐντεῦθεν μετάθεσις τοῦ κ. Θεοχάρους κατέστη ἀναγκαία καὶ συνεπῶς καὶ ἂν μέχρι τοῦδε δὲν προέβη εἰς τὴν μετάθεσίν του ταχέως θέλει προβῇ εἰς αὐτὴν ὅπως ἄρῃ τὸ σκάνδαλον τὸ βλάπτον καὶ αὐτῆς τὴν ὑπόληψιν.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς προχθὲς ἀστυνομικὸν ὄργανον συνέλαβεν ἕνα, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐμάθομεν, ἐπ' αὐτοφώρῳ χαρτοπαίζοντα καὶ κατασχών τὰ εἰς χεῖράς του εὐρεθέντα παιγνιόχαρτα ἐζήτησε νὰ ἀπαγάγῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν· ἀλλ' ὁ παίκτης ἐγερθεὶς ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὄργανου διὰ κραυγῶν καὶ ἀπειλῶν ὅτι θὰ τὸ παύσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του διότι εἶναι φίλος τοῦ κ. Δημάρχου καὶ οὕτω πτοήσας αὐτὸ τὸ ἐξηνάγκασε νὰ τὸν ἀφήσῃ ἀνενόχλητον. Κάμνου κατὰ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ σιωποῦν καὶ νὰ προαιτηθῶσιν ἐφεξῆς πάσης τοῦ καθήκοντός των ἐκτελέσεως διότι μετ' ὀλίγον, ὅτε θὰ πλησιάζωσιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐκλογῶν ὅχι πλέον δι' ἀπειλῶν ἀλλὰ διὰ βραβείων θὰ ἀπαντῶσιν αὐτοῖς οἱ φίλοι τοῦ κ. Δημάρχου. Ἄς τὸ βάλουν κατὰ εἰς τὸ μυαλότων.

— Καταπέσω ἐκ τῆς στέγης τῆς ἐνταῦθα ἀποθήκης τοῦ Τελωνείου ὁ ἐξ Ἀνδρου κτίστης Δημήτριος Μάστορης ἐτραυματίσθη δεινῶς μετενεχθεὶς δὲ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐξέπνευσεν ἐκεῖ μετ' ὀλίγας ὥρας.

— Έκ τῆς ὀροφῆς τῆς ἐν τῇ Θεσσει «βαπόρεια» οἰκοδομουμένης οἰκίας καταπεσὼν ὁ ἐργάτης Τιμολέων Σκληθάνης ἐτραυματίσθη βαρέως εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη· ὁ τραυματισθεὶς μετηνέχθη εὐθὺς εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

— Ἐνεκα προηγουμένων ἀφορμῶν ὁ Ἰωάννης Καραβίδας καφεπώλης συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπιστρέφοντα Δημήτριον Μελίνην ὡσαύτως καφεπώλην διὰ ῥοπαλοῦ ἐτραυματίσεν αὐτὸν κατὰ τὴν κεφαλὴν.

— Ἐν τῷ δήμῳ Ἐμπορείου τῆς Θήρας δὲ Δημήτριος Νοϊτάκης ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας καὶ ῥοπαλοῦ εἰς τὰ διάφορα τοῦ σώματος του μέρη τὸν Ἀναστάσιον Νοϊτάκην.

— Ὡσαύτως ἐν τῷ δήμῳ Οἰίας τῆς Θήρας οἱ Ματθ. Ἐμμ. Ποθητός, Νικόλαος Ἐμμ. Ποθητός καὶ ἄλλοι τέσσαρες ἐτραυματίσθησαν διὰ μαχαίρων καὶ ῥαβδῶν εἰς διάφορα τοῦ σώματος του μέρη τὸν Χάραλαμπον Σιργάκην.

Τῆνος, 8 Ὀκτωβρίου 1886.

Τὰ καθ' ἡμῶν, τὴν ἀλήθειαν ἀποτολμησάντων, κατ' αὐτὰς πλήρη γολῆς βαλλόμενα βέλη, ὡς λίαν ἀμβλέα, περιφρονούντες, τὴν ὁμιλίαν ἡμῶν σήμερον συνεχίσει βαίνομεν, πρῶτον μὲν περὶ τῆς ἀντικατάστασεως τοῦ προσωπικοῦ τὸν λόγον ποιούντες, εἶτα δὲ καὶ ὀλίγα τινὰ περὶ λιμένος ἐπιφέροντες.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν ἢ ὅτι αὕτη ἐγένετο καθ' ὅλους τοῖς πᾶσι γνωστὸς τύπος· ἐκφράζομεν μόνον τὸν οἶκτον ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες, εὐπιστοί, ἔδωκαν παρά τινα σημασίαν τῇ Δηλώσει, τῶν πραγμάτων ἀποδειξάντων τὴν ἀξίαν τῆς Δηλώσεως ἐκείνης, καθ' ὅλα ὁμοίως ἄλλαις τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ προσλεύσεως. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ λέγομεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ζήτημα οὐτῆς τυχούσης σπουδαιότητος καὶ ὅτι, ἐπειδὴ, ἐκ τοιαύτης ἢ τοιαύτης σχέσεως, ἢν θέλουσι τινες τὸν λιμένα πρὸς τὸν Ναὸν σχετίσαι, ἐξαρτάται αὕτη αὕτη ἢ ζωὴ τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ μέλλον ἐπομένως τοῦ τόπου, ἕκαστος ὀφείλει ἐκ καθήκοντος ἐκφέρειν τὴν αὐτοῦ γνώμην, ὅπως, ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ θέματος, μορφωθῇ ἡ ἀλήθεια.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπαναλαμβάνομεν εἰπεῖν ἐν σχέσει πρὸς τὸ πενιχρὸν τοῦ τόπου, εἶναι μέγα μὴ λυόμενον ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ Χρόνου καὶ τῆς ἄλλης ἐπιγείου θεότητος. Διὰ τοῦτο εἶκαι πρὸ σειρᾶς πολλῶν ἐτῶν ἐκάστη χρονικὴ περίοδος δὲν ἔλειψε νὰ προσπαθῆσθαι προσπάθειάς ἀναλόγους ταῖς περιστάσεσι, μόλις νῦν φαίνεται πως πρὸς ὠρίμανσιν πλησιάζον. Οἱ δὲ σπεύδοντες καὶ φωνασκοῦντες. «Τίς ἢ Σύρος, Τίς ἢ Τῆνος! ἵνα τί ἐκείνη μὲν φέρει ἐν τοῖς κόλποις λιμένος μεγαλοπρεποῦς τὰ βαρέα τῆς *Messagerie* καὶ εὐρύτερὰ Ῥωσσικὰ καὶ ἄλλα πολλὰ πᾶσων τῶν σημαίων πολυτόνα σκάφη καὶ πᾶσαν ἐπιφθονον ἐμπορικὴν κίνησιν, ἡμᾶς δὲ... οὐδὲν! δεῦτε ποιήσωμεν λιμένα, σπεύσωμεν ὥσαι τὸν τόπον... τοῦ λιμένος κατασκευασθέντος, συνέπονται πάντα τ' ἄλλα ἀγαθὰ, βιομηχανία, Γεωργία, ναυτιλία, Τράπεζαι, ἀμαξιτοὶ, δεινροστοιχεῖαι, πλατεῖαι, ἀρτεσιανὰ... καὶ τέλος ἢ Σύρος ἐν Τήνῳ... ἢ μὴ δὲν ἔχομεν χρήματα, ἔχομεν τὴν Παναγίαν... ἀρκεῖ ὅσα... νῦν ἐπιβλέπονται ὑπὸ τῆς μονῆς, ἢν ἐγέννησεν ἡ Τῆνος, προσωποποιημένης τιμιότητος καὶ φιλαπατρίας... ἐμπρὸς

λοιπὸν ποιήσωμεν λιμένα...» οἱ τοιαῦτα, λέγομεν, φωνασκοῦντες καὶ τοιαύτας τερθρείας ἐπατριζόντες, ἀνεπιφυλάκτως εἰμὴ δημοκοπίαν ὀφλισκάνουσιν, αὐτοὺς ὅμως ἀνοικτίστως ἀδικοῦσι· ἀναμολογοῦμεν ὅτι δέον τέλος νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν, ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι, ἐπειδὴ ἔως νῦν δὲν κατασκευάσθη, ἀναγκὴ νὰ κατασκευθῇ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ καὶ πάσῃ θυσίᾳ καθ' ὅσον δι' ἔργα τοιαῦτα, δι' ἃ δὲν ἔχει τις νὰ διαθέσῃ ἀλλ' ἢ τὴν σπουδὴν, τῶν ἄλλων δεομένων μὴ ὄντων ἐπιπαρκῶν, ἢ σπουδὴ αὕτη δὲν εἶναι ἢ ἐν ἐπὶ πλέον κώλυμα, μίᾳ ἐπὶ πλέον βραδύτης.

Λιμὴν ἐν Τήνῳ πρέπει νὰ κατασκευασθῇ, οὐχὶ διότι οὗτος θέλει πράγματι μετατρέψῃ τὴν ἐλλειπὴν ταύτην γωνίαν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες ἐπαγγέλλονται, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπλουστάτον λόγον ὅτι, τῆς ἀποβιδάσεως καθιστωμένης ἀσφαλεστέρας, ἢ συρροῇ τῶν εὐλαβῶν θέλει εἶναι μεγαλειτέρα καὶ αἱ πρόσοδοι ἐπομένως τοῦ Ναοῦ σημαντικώτεραι καὶ ἡ χρηματικὴ κίνησις κατὰ τὰς πανηγύρεις ζωηρότερα. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὠφέλεια, ἢν διαβλέπομεν ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ λιμένος, ἀλλὰ καὶ ἀρκούσα, ὅπως καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσωμεν τὴν ἀνάγκην τῶν κατασκευῶν τοῦ τεχνικοῦ ὀρμίσκου, διότι πάντοτε περὶ τοιοῦτου τινὸς πρόκειται, ἀδιάφορον ἂν ἐπὶ τὸ εὐφραδέτερον περὶ λιμένος λόγος γίνεταί.

Ἀλλὰ τέλος φέρε ἴδωμεν ὅτι ἂν λέγουσι τὰ πράγματα καὶ ὅπῃ νῦν τὸ ζήτημα εὐρίσκεται.

Ἀτυχῶς αἱ ἀπαρχαὶ τῆς παλαιᾶς ὕμνου τοῦ πράγματος διακανονίσεως δὲν φαίνονται ἐμπορούμενοι ὑπ' οἴου, ἔδει συναισθημάτων. Διαταχθείσης τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς πρότινος χρόνου, ὅπως ὑποδείξη, οἴους διατίθει πόρος πρὸς ἐκδόσιν καὶ μειοδοσίαν τοῦ ἔργου, καὶ ταύτης ἐρωτήσασθαι τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰεροῦ Ἰδρύματος ὅτι ἂν τοῦτο δύναται συνεισφέρειν, μέγας ἠγέρθη πάταγος καὶ παραζάλη καὶ διαπληκτισμός, τῶν μὲν, ὅπως πάσῃ θυσίᾳ καὶ ἐν πάσῃ σπουδῇ κατασκευασθῇ ὁ λιμὴν προτεινόντων καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφίων, εἰ δεήσει, χεῖρα ἐπιβαλεῖν, τῶν δὲ παρατηρούντων ὅτι δὲν δύναται ν' ἀφῆσωσιν ἔρημον τὸν Ναὸν, χάριν τῶν νεοσπουδῶν ὀρμῶν τῶν πρώτων καὶ ὅτι δὲν θέλουσι ποτε ἐγκρίνει νὰ παρᾶσχῃ τὸ Ἰδρυμα (κινδυνεῦον ἄλλως τε νὰ καταρρεύσῃ καὶ ἔχον ἀνάγκην κατεπέιγουσαν ἐπισκευῆς τοῦλάχιστο δραχ. χιλιάδων ἑκατὸν, ὡς λέγουσι) πλείονα ἢ ὅσον δύναται ἦτοι δραχ. 105 χιλ. καὶ μετρητάς, ἀμα δὲν καὶ δάνειον 400 χιλ. δραχ. ἐπὶ τόκῳ καὶ χρεωλυσίῳ 40 χ. δραχ. συμπάσης τῆς περιουσίας τοῦ Ναοῦ μὴ οὐσῆς πλέον τῶν 300 χιλ. δρ. Πλὴν ἴσως ἐρωτήσῃ καὶ δικαίως, τίς πρὸς τί οἱ διαπληκτισμοί, ἀφοῦ ἕκαστος τῶν κ. ἐφόρων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως τὴν γνώμην του, ἀπονίπτων συγχρόνως τὰς χεῖρας, δ' ἢν ἡ πλειονοψηφία ἤθελε λάβει ἀπόφασιν; Διότι τινὲς αὐτῶν ἔχουσι τὴν παραδειγματικὴν μονομασίαν νὰ μὴ ἀνέχωνται νὰ ἐκφέρῃ ἄλλος γνώμην ἐναντίαν τῆς ἐκείνων καὶ ἀποτυγχάνοντες ἐπιβαλεῖν αὐτὴν νὰ ἐκτρέπωνται, καὶ δὴ κατὰ προσώπων, ὑπὲρ ὧν οὐδενὸς ἐφείσθησαν ἐπαίνου, οὐ πολὺς ἐστὶ χρόνος· πλὴν ἄλλος καιρὸς, ἄλλα ἦθη.

Τὸ καθ' ἡμῶν νομίζομεν ὅτι φρονιμώτερον σκέπτονται οἱ μὴ σπεύδοντες, ὅπως μὴ ἐν τῇ σπουδῇ ἀνεπανόρθωτος ζημία διαπραχθῇ, ἄλλως τε τολμῶμεν εἰπεῖν ὅτι εἶναι ἡ μόνη ἀσφαζομένη γνώμη παρ' ὅλων οἵτινες ἔχουσι τὴν πείραν ὡς ἐδηγῶν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ὡς μόνον σκοπὸν. καθ' ὅσον ἡ γνώμη τῶν τᾶναντία φρονούντων ὅτι μὲλις γείνη λιμὴν καὶ θέλει εἰσπλεύσει

μεθ' όλον αὐτῆς τὸ ἰσάγγελον ἢ εὐδαιμονία, δὲν θεωρεῖται ἀλλ' ἢ αὐτόχρημα βωμαντισμός.

Τὸ ἀληθές εἶναι, ὡς εἶπομεν, ὅτι ὁ Νὰὸς ὠφελήθησεται καὶ ὁ τόπος ἀποκαρποθήσεται τὴν ὠφέλειαν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα τὸ γόητρον ἐκείνου διαμεῖνῃ ἀμείωτον. Ἄλλως τε τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα οὐχὶ ἐξ ἑνὸς ἀλλ' ἐκ πολλαπλῶν πόρων διεξάγονται. Ὅθεν τελευταῖοντες, λέγομεν ὅτι ἢ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ προσφορά τοῦ Νὰου, τὸ δάνειον, ὁ λιμενικὸς φόρος ὁ χρόνος καὶ ἢ ὁμόνοια εἶναι αἱ μόναι ἀρκούσαι βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζει πᾶς ἐχέφρων τὰς ἐλπίδας πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τούτου. Νῦν δὲ ἐὰν δὲν λάβῃ πέρας ἐπὶ τῆς ἀρχοντείας τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδὲν ἔχουσι ν' ἀπολέσωσιν ἐξ ἧς, ὑπολήψεως παρὰ τοῦ κοινοῦ ὑπολήπτονται! Εἴμεθα τὸσον ἀραιοὶ, ὥστε τὰ ἔχνη τοῦ πρώτου δὲν γίνονται ἐξίτηλα ὑπὸ τοῦ ἐπομένου. . . .

Φιλαλήθης.

Τῆνος, τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἡ ἐσχάτως διαβιβάσθησα διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διαταγὴ τῆς κυβερνήσεως, ὅπως λεχθῆ καὶ ἀποσταλῆ πανταχόθεν αὐτῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημῶν ἰατρῶν, εἰς πολλὰς πολλοὺς περιεπλάνησεν εἰκασίας· καὶ ἄλλοι μὲν εἰκάζουσιν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐκ τούτων σκοπεῖται ἢ ὅπως καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ὅπως καὶ ἄλλοι παχύτεροι, ἦτοι ἐν τῷ ἀποθνήσκοντι Κεάδα, προὔπολογισμῶ γενικῶς ἐπιλεγόμενῳ, κατακρημνισθῆ· ἄλλοι δὲ μακκριώτεροι, τούναντίον ἐν τῇ διαταγῇ ταύτῃ ἀνευρίσκουσιν ἀπλούστατα τὴν κυβερνήσιν συγχαρητηρίων ἀξίαν ὅτι, καὶ τοι ὑπὸ ποικίλων περισπωμένην περισπασμῶν ἐν ἡμέραις τοιαύταις, οὐδενὸς ἐν τοσοῦτῳ πικραμελεῖ ὑπὲρ τῆς σχετικῆς εὐμερίας τῆς, ἢ, προϊστάται, κοινωνίας· ὡς ἀδυνάτου ὄντος, λέγουσι, νὰ ἐπιδιώκῃ ἄλλοτι ἢ Κυβερνήσις αὐτῆ. Πάντες γνωρίζομεν τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Κράτους φάσμα, ἀλλ' ἰατρικῶ προὔπολογισμοῦ τὴν ὄψιν ὀλίγοι γνωρίζουσι! ὑπάρχει ἔλλειμα, περίσσειμα ἢ ἰσολογισμός; τούτο φαίνεται ὅτι ἐπιδιώξει ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ μετὰ συντόνου μελέτης, διότι κατενόητε τέλος, ὡς ἔστι εἰκάσαι, ὅτι εἴτε οἱ ἐπιστήμονες κῶν Ἀγυρτῶν πλεονάζουσιν εἴτε τανάπαλιν εἴτε καὶ ἰσοφαρίζουσι, ἐνυπανοεῖται πάντοτε ἢ ἀνάγκη θεραπείας, καὶ ὅτι ἀνάγκη τέλος νὰ γνωσθῆ ὅποια ἢ ἀναλογία ἐκείνων πρὸς τούτους καὶ εἰς ποῖον ἐπομένως σήμερον εὐρίσκειται ὑγεινὸν σημεῖον ἢ κοινωνία ἐκ τῆς ἀνθρωποφθεύρας ταύτης!

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν οὔτε μετὰ τῶν τὴν πρώτην εἰκασίαν εἰκάζοντων συγκαταλεγόμενοι, κακέμφατοι νὰ χαρακτηρισθῶμεν, ἀλλ' οὔτε μετὰ τῶν τελευταίων, ἀφελεῖς νὰ λογισθῶμεν. Καλὸν ὅμως νομίζομεν, δοθείσης ἀπαξ ἀφρμῆς, νὰ εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ Ἀγυρτείας, διότι εἰ μὲν τὸ πρῶτον σκοπεῖ πράγματι ἢ κυβερνήσις, καλὸν εἶναι νὰ μάθῃ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγυρτῶν δὲν ἔπρεπε νὰ περιφρονισθῆ, καὶ δὴ ἀφοῦ οὗτοι πεφυσιωμένοι τυγχάνουσι, τῶν ἐπιστημόνων ἐπὶ τῇ μειονότητι κατετρινωμένοι, εἰς δὲ τὸ δεύτερον πάλιν καλὸν, διότι πολλοὶ, ἐκτὸς ἡμῶν θέλουσι σπεύσει νὰ διευκολύνωσι τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως, ἀναφέροντες ὅσον ἀριθμὸν ἀγυρτῶν φέρουσιν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἐνθα βίουσι κοινωνίας!!

Αυτηδὸν, λυπηρότατον! . . Ἐνῶ ὁ νόμος ἀμείλικτος, οἷος εἶναι, φέρεται καθ' ὅλων τῶν κακῶν, προστατεύων οὕτως τὰ ὑγιῆ τῆς κοινωνίας μέλη, κατὰ τῆς Ἀγυρτείας τούναντίον τὸ ἀμείλικτον τοῦ ὕψους αὐτῶν περι-

ορίζει μόνον καὶ τοὺς τύπους, ἴσως διότι τὸ κακὸν τοῦτο δὲν εἶναι λίαν ἐκφανές! ἂν καὶ τὸ μὴ ἐκφανές τοῦτο κακὸν, εἶναι τὸ μεγαλύτερον τῶν ὄσων ἡμεῖς τοῦλάχιστον καταστρεπτικωτάτων διὰ τὴν κοινωνίαν νομίζομεν.

Βλέπομεν τὸν νόμον κατὰ τῆς ληστείας, τῆς πειρατείας προτροπόδην φερόμενον ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀγυρτείας, οὐδαμοῦ. Διότι τότε μόνον εἶναι ὁρατὸς ὁ νόμος, ὅταν ἐφαρμόζητε· ἀλλὰ διατὶ δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τῆς ἀγυρτείας; πταίει ἄρα γε καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ πολιτεῦμα; πρόκειται περὶ ἀτελείας τοῦ νόμου ἢ μήπως οἱ λειτουργοὶ τούτου ἢ ἐκείνου; Τίς πταίει, οὐκ' ἔστιν ἡμῶν, ἀλλὰ τῶν πραγμάτων εἰπεῖν. Ἐκφραζομεν μόνον τὴν ἀμετρον ἡμῶν θλιψίν, ὅτι καὶ τοι ἢ ἀγυρτεία, τὸ ἀδδηφάγον, ζωοφθόρον καὶ ταλκντιοφθόρον τοῦτο παράσιτον ἤγειρε τὴν κεφαλὴν θρασεῖαν πρὸς μέγιστον ἐμπαιγμὸν νόμων καὶ νομοθετούντων, ἐπιστήμης καὶ ἐπιστημόνων, οὐδεὶς εὐρέθη τῶν ἀρμοδίων ἵνα τῇ κατενέγκῃ τὸν ἐκ τοῦ νόμου κόπανον. . . Ἴνα δὲ ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῖς μὴ γνωρίζουσι τὴν εἰδεχθῆ τῆς ἀγυρτείας ταύτης εἰκόνα παραστήσωμεν, ἀρκεῖ νὰ δεῖξωμεν τὸ σχετικὸν τῷ ἡμετέρῳ πτωχῷ τόπῳ μέρος, ὅποτε πληρέστατα, νομίζομεν, θέλει δικαιολογηθῆ ἢ ἀγανάκτησις καὶ ἢ ἀπελπισία ἡμῶν, διὰ τὴν ἀκηδεῖαν, ὑφ' ἧς μέχρι τοῦδε οἱ λυμεῶνες οὗτοι τῆς κοινωνίας προστατεύονται.

Ἐν πληθυσμῷ χιλιάδων δέκα, ὅσον φέρει, ὡς ἔγγιστα, ἢ Τῆνος, ὑπάρχουσιν ἐξ ἐπιστήμονες ἰατροὶ, καὶ ἐνῶ ὑπάρχουσι μόνον τόσοι τοιοῦτοι, ἀγύρται ὑπάρχουσι, πόσοι νομίζετε; Δώδεκα, ἀνήκοντες εἰς τε τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ φύλον, εἰς τε τὸν κόσμον καὶ μὴ, οἱ μὲν πρὸς καθρὰν ἀργυρολογίαν, οἱ δὲ πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς, ὡς λέγουσι, μόνον, τόν τε ἰατρὸν καὶ φαρμακῆα μετέρχομενοι· εἰρήσθω δὲ ὅτι ταύταις συγκαταλέγομεν καὶ τὰς, ἐλέφ θεοῦ, μαιῆς, ὧν τινων μόνον δύο φέρουσιν ἀπόδειξιν ἱκανότητος τοῦ Μάρκου Πασᾶ, ὡς ἄλλο *rasse-partout*, καὶ ὡς ἤθελε δώσει πᾶς ἰατρός, οὐδεμίαν ὅμως οὐδὲν πτυχίον μηδεμιᾶς Ἰατρικῆς Σχολῆς. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἄπας οὗτος ὁ ἀγυρτικός συρφετὸς ἔχει τοιοῦτον θράσος καὶ μετὰ τοιαύτης φέρεται ἀγερωχίας, ὥστε ἐξασκεῖν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ εὐκαιρίᾳ. . . . καὶ εἰς τοιοῦτον πάλιν βαθμὸν ὥστε εἰς ἐξ αὐτῶν (πρὸ ἡμερῶν μόνον) καὶ εἰς νεκροψέαν νὰ προσβῆ!! . . . Ὅα παραταθῆ λοιπὸν καὶ ἔως πότε ἢ τοιαύτη κατάστασις; ὁ τοιοῦτος πρὸς τοὺς νόμους ἐμπαιγμὸς δὲν παρακολουθεῖται καὶ ὑπ' ἄλλων συνεπειῶν;

Ἀπὸ ἀηδῖαν πρὸς τοιοῦτο ἐλεεινὸν ἀντικείμενον δὲν δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν πλείονα. Τοῦτο λέγομεν ὅτι κίνδυνος ἐπίκειται ἵνα μὴ καὶ οἱ ἐπιστήμονες, βλέποντες εἰς οἶαν ἐλεεινότητα κατωθούνηται, περιβεβλημένοι τὴν πορφύραν τῆς ἐπιστήμης καταστῶσι. . . . τὸ ἀντικείμενον μεγαλητέρας μερίμνης. . . καὶ πάνυ εὐλόγως, διότι τὸ αἰσθημα τῆς ἰδιοσυντηρητικῆς ὅταν ἀπειλῆται, καθίσταται καταιγίς, λύσσα!! . Ἦδη δὲν ἐρωτῶμεν πλέον τίς πταίει, ἀλλὰ περιμένομεν νὰ ἴδωμεν, ὅ,τι θέλουσι πράξει οἱ ἀρμοδίιοι πρὸς περιτολήν τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἐὰν ὡς μοιάδα πρὸς σύγκρισιν πρὸς τὰ ἄλλα τοῦ κράτους μέρη τὴν Τῆνον λάβωμεν, φοβούμεθα μὴ εἶναι τὸ ἀμειώτερον καὶ μάλλον ἐπείγον ζήτημα οὐτινος δέον νὰ ἐπιληφθῶσιν οἱ ἐπαῖοντες.

Φιλαλήθης.